

Тежко на тебе, бедный нераскаанный грѣш-
 ниче! За всички е сега празникъ, само за тебе
 не е. Всички сега са веселятъ, тържествуватъ,
 хѳрата и Ангелитѣ на едно ликуватъ; само ты
 нѣма за какво да тържествувашъ, и съ кого да са
 веселишъ. Както щешъ украсявай себе си отъ възъ,
 както щешъ нагыздай тѣлото си, ты пакъ
 нѣмашъ сега радость, защото на тебе дѣшата
 ти е не украсена, но умърсена съ грѣхове, не
 омыта съ слъзътъ отъ съкрѣшеніето, не омыта,
 не очистена въ баната на поканіето. Както
 щешъ украсявай трапезата си, но види са че, ты сега
 ще гладѣвашъ; защото на тебе дѣшата ти е гла-
 да, ты не си а хранилъ съ словото Божіе, ни-
 то съ Тѣлото и Кръвта Христова. Кадѣто
 и да идешъ, нигдѣ нѣма за тебе радость: за-
 цото тѣка ще срѣшишъ сиромахъ, на когото
 си отказалъ; тамъ ще видишъ вдовица, която
 си не пригѣдалъ; на всяка стѣпка ты ще по-
 срѣщашъ или когото си обидялъ, или когото си
 изаѣгалъ, или когото си ласкалъ, или когото си
 клеветялъ, или.... Но защо азъ разтрѣпервамъ
 дѣшата на грѣшника въ такъвзи празникъ?
 Ахъ, бедный, той и безъ това никога нѣма
 спокойствіе. Не, успокойся, грѣшниче. Ты си
 сиромахъ отъ добри работы; но Богъ е богатъ
 да ти даде милости! Успокой са! Вратата на
 поканіето не са затворены за тебе още, а презъ
 тѣзи врата ты ще влѣзнешъ въ пълната радость
 на нынѣшныя день. Заплачи, въздѣхни къмъ